

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.

A SZABADELVÉPÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hettőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Előfizetési feltételek:

helyben hához horváva vagy vidékre postán küldve.

Egész évre . . . 10 frt.
Félévre 5 frt.
Negyedévre . . . 2 frt 50 kr.
Egy hónapra . . . 1 frt.

Előfizethet helyben a kiadóhivataltól a debreczeni *szabadelvűpártban*, aztan Telegdi K. Lajos és Ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseiben, vidéken a postahivataloknál.

Hirdetési díj:
öt hasábos petitior 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s többiában megjelölt hirdetéseknek leengedés történik. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyitási költségek minden sorra 30 kr. Ezek a szerkesztő által vétetnek fel. — A hirdetések a szerkesztőségben és kiadói irodában. — Az előfizetési s hirdetési díjak a kiadóhivataltól, a lap szellemi részét tartozó közlemények a szerkesztőség irodájában a városháza épülete alatt (Rózsater) cimezőndők.

A dunai gőzhajózás ügye a nemzetközi jogban.

A bécsi oroszbarát körök hivatalos közege a „Freundenblatt“ f. évi május 3-iki számában, egy cikket közölt, melyben azt állítja, hogy az orosz hatalmak joga van a Dunát elzárni, és hogy Ausztria-Magyarországra nézve, a Duna megőrzését elzárása nem szolgálja oly módon, mely vázárkózó semleges állásból kilépését igazolhatná. — „Az Al-Dunánál — mondja a német nyelvű, de muszkaérzelmű lap — háború folyik, s ennek nincs szüksége arra, hogy kényelemre rendkívül nagy kímélettel vezessék. Részt nem vehetnek nincs arra joga, hogy a háború elkerülhetlen hátrányai ellen óvatot tegyen. Meglehet akadályozni, ha van valakinek ereje hozzá; de ha nincs: akkor csak arra van joga, hogy azt kíméletlen és kérosnak tartsa, a háború teréhez közel ne menjen, vagy ahoz csak saját számúja és veszélyére közeljék. — A semlegesnek sem joga, sem hatásköre tovább nem terjed, mindaddig, míg a háború a semleges állam határát tiszteletben tartja.”

Soha lap képtelenebb nemzetközijogi tételeket nem közölt; soha lap Ausztria-Magyarországnak, mint semleges államnak jogait tartabul meg nem tagadta, tekintélyt annyira le nem alázta, mint e szélvélzelműt elfogult bécsi lap. Minden sorából kikandikál e lapnak azon absolutistikus felfogása, hogy a hatalom jog és igaznak tartja azt, a mit a német nagy költő Goethe Mephistophelel mondát e szavakban:

Man hat Gewalt, so hat man Recht;
Man frägt uns Was, und nicht uns Wie?

Szerencsére azonban a velünk államszövetségben élő Ausztria népeinek műveltebb része, nemzetközijogi ismereteik nem a muszka codexből szerzi, melynek forrása az ágyú és kanuska képezik. Eggedje meg nekünk e lap, hogy mi más jogforrásból ismerethessük meg az idevonatkozó megállapodásokat, nevezetesen a nyerszerződés biztosabb nemzetközi szerződésekből. — Azt hisszük ez ismeretünk időszerű is, a mennyiben miniszterelnökünk S o m s i c h Pál képviselő ur erre vonatkozó interpellációjára még ezután szándékozik válaszolni. E választ csak akkor leszünk képesek kellőleg megírni, ha a létező nemzetközi szerződéseket ismerjük.

A már többször idézett 1856-ik évi márczius 30-án keltett párisi szerződés 11-ik pontjában kimondották az európai hatalmak, hogy a feketetenger semleges terület, s annak kikötői minden nemzet hajóinak örökre megnyitottak; sem part, sem egyéb hatalmak hadihajóinak azonban oda bemenőik nem szabad, kivéve a 14. és 19-ik cikkben mondottnak. (A 14-ik pontban megengedtetett az orosz és török császároknak, hogy a partok védelmére külön egyezményben megállapított számú hajókat tarthassanak; a 19-ik cikkben pedig kikötötték, hogy mindenki aláíró hatalom a dunai szabad hajózás szabályai végrehajtása feletti örökösre, két-két könnyű hadihajót tarthasson.)

Az idézett szerződés 15-ik cikkébe beiktatott, hogy a bécsi congressusnak azon folyamok hajózására vonatkozó elvei, melyek több államok területén folyóknak keresztül, a Dunára és torkolatára is kiterjesztetnek. — Ennekülvára az érdekeltektől állama által megállapítandó veszélyeztetési és rendőri szabályokat felállított korlátokon kívül azt másképp akadályozni senkinek sem szabad.

Nem resteltem a fáradságot, s az ezen cikkben idézett bécsi congressusi határozatot kikeresem. E határozat így szól:

„Mindazon folyamokon a hajózás, melyek az előző cikkben megnevezettek, azon ponttól kezdve, honnan hajózható, egészen a tengerbe szakadókig teljesen szabad lesz, és kereskedelmi tekintetben el nem tiltható; kivéve a kö-

zösen megállapítandó, és a minden nemzet kereskedésének lehetőleg kedvező rendőri szabályokat.”

(Art. II. La navigation, dans tout le cours des rivières indiquées dans l'article precedent, du point ou chacun d'elles devient navigables jusque à son embouchure, sera entièrement libre, et ne pourra sous rapport du commerce être interdite à personne; en se conformant toutefois aux réglemens qui seront arrêtés pour sa police d'une manière uniforme pour tous, et aussi favorable que possible au commerce de toutes les nations.)

E határozat meghozatala után a Rajnán való hajózást illetőleg csakhamar vita keletkezett a parti hatalmak közt, Hollandia azt állítván, hogy saját területén a rajnai hajózás szabályozása kizárólag őt illeti, és a kereskedést korlátozó szabályokat hozott.

És mit tettek a többi hatalmak? — Nem azt mondták, hogy majd csak akkor szólalnak fel, ha Hollandia saját területükön fogja a kereskedést korlátozni, hanem 1831-ben Mainzban összejötték és kimondták hogy a Rajna azon ponttól, hol hajózható, a tengerig szabad, és azt senkinek korlátozni nem szabad. — Ezen határozat után Hollandia hallgatott, s nem mert többé a rajnai szabad hajózást korlátozni.

Azon szabadságot, — melyet a nagyobb folyamokra nézve a bécsi congressus megállapított a párisi congressuson megjelent hatalmak az 1856-iki szerződés 15. cikkében kiterjesztették a Dunára is, honnan vette tehát a „Freundenblatt“ azon állítását, hogy az orosz hatalomnak joga van a többi semleges hatalom hajóit a Dunát elzárni, s ezzel azoknak kiszámíthatatlan kárt okozni?

Hát a bécsi muszka-barátkörök annyit sem tudnának, hogy jogtalan tetteiből nem származhatik. Az orosz hatalom azon tette, hogy a párisi szerződés ellenére a Dunánál háborút folytat, jogtalan tett; mikép származhaték hát abból azon jog, hogy a többi hatalmak, nevezetesen monarchiáink kereskedelmi hajóit elzárja a Dunán? A szabad hajózás oly szolgálom a Dunán, — melyet minden hatalom törni tartozik.

De hát hol is van azon európai biztonság, melyet az urópai hatalmak Galesben azért állítottak fel, hogy a dunai hajózás szabadsága felett örökjék? Alszik?

Meglehetne az orosz akadályozni — mondja a bécsi lap, ha van valakinek ereje hozzá.

És monarchiáinknak nem lenne elég erejéhez, hogy legfőbb érdekeit az orosz szakszkodás ellen megvédje? Ha ez így lenne, méltán kérhetők, hogy hát hol van az a milliónyi hadsereg, melynek fenntartása monarchiáink népeinek oly sok millió frjtába kerül? Miért fizetjük a terhes adót, miért vonjuk meg belgyeink fejlesztése és iskoláink emelésétől az utolsó garast is, csak hogy a nagyhatalmi állásunkat jelző fényes hadseregünk szükségét ne szenvedjen ha aztán midőn létünkkel és lényeges érdekeinkkel kellene megvédeni, akkor azt mondjuk, hogy csak az menjen az orosz hatalom önkénykedéséi megfékezésére, kinek ahoz ereje van.

Valóban megfoghatatlan, és még miniszterelnökünk országgyűlési válasza után sem értjük, hogy és mikép van az, hogy sem monarchiánk külügyi miniszteruma, sem a többi európai hatalmak, nem látnak az 1856-iki szerződés szétválása tényében jogsértést, és elégendő okot arra, hogy együttes erővel a szerződés érvényét helyre állítsák.

Mintha valami bűvös erő, valami delejes álom fogta volna el a hatalmakat, ténlenül és piszeszenés nélkül bűnülnek, mikép viszi a szél a szétvert párisi szerződés rongyait a világ öt részébe.

Ugy tetszik nekünk, mintha a német nemzetnek 1870/1-ben a francziákon nyert fényes győzelme óta a hatalmak közt a súly egyen felbillent volna.

Oroszország jogtalanul megtámadta Törökországot; a megtámadott az 1856-iki szerződés értelmében az európai hatalmakat közbenjárásra hívta fel. A hatalmak némán maradtak. Maholnap patakban folyik az aldunánál az emberiség s füstölő városok és falvak jele-

lendik az utat, melyen az orosz hatalom katonái Törökországba nyomulnak. És Európa hatalmai nyomban semlegesnek nyilatkoztak magukat.

Európa alszik?
Ugyan felébred-e?

Körösi Sándor.

— A „Kölnische Zeitung“ egy igen nagy figyelmet érdemlő cikkben figyelmezteti a osztrák-magyar monarchiát, hogy ha Törökország el talál esni, akkor első sorban a monarchiánkra kerül a sor, hogy a panslavizmus zsákmányává tétessék, s azt ajánlja, hogy Ausztria-Magyarország Erdélyen át nyomuljon be Romániába, szállja meg azt, és kényszerítse visszavonulásra az oroszokat. Ausztria így járt el 1854-ben is, s akkor fellépésnek meg volt a sikere.

— A képviselő ház jogügyi bizottsága legközelebbi ülésében a büntető codex tárgyalását folytatta, s a más vagyoniak megrogálásáról, a gyújtogatásról, a szándékosan vagy gondatlanságból okozott vizáradásról, a vasparók, hajók, táviratok, megrogálásáról s egyéb közveszélyű cselekményekről, valamint a foglyok megszkötéséről s a fegyveres erő elleni büntetésekről — és vétségéről szóló fejezeteket minden jelentékenyebb módosítás nélkül elfogadta. A bizottság a codex tárgyalását közelebb tartandó ülésében be fogja fejezni.

— **Lévid hírek** — Nyéken Mészélyi urónak a hazatérő török küldöttséghez intézett azon szavai: „vaineu ou mourir“ (győzni vagy meghalni) a küldöttségnek nagy lelkesedést idézett elő, minthogy éppen ezen szavak egyik török csatáinak refrainjét képezik. — Rudolf kiróna herceget azon alkalomról, hogy közjogi tanulmányait most fejezte be, a kölmű újság egy levelezője, azon kérdés eldöntésére nézve, vajon Dalmátia Magyarországhoz vagy Ausztriához tartozzék, ajánlata hozza. — A belügy miniszter azon körrendeletének, hogy a rövid idő múlva megjelentő tisztvisztra vonatkozó előintézkedések eszközöltessenek a megyék egy része már eleget tett. Az új választások legközelebbi törvényhatóságánál még ez év folyamában meg fognak történni. — **Csetvertinszky** orosz hercegen kormány által Magyarországból történt hazahívására a foragnak körében, hol igen kedvelt egyéniség volt, nagy sajnálkozást keltett. Talán a herceg karjaira is szükség van a szent ügy kivívására?

Egy kis visszapillantás a múltba.

Második kérdésül tűnik fel, hogy van-e Oroszországnak joga a Törökország belgyeibe avatkozni, s akaratát egy idegen állam területén a fegyver erejével is valóstani?

Eltekintve amaz általános emberiségi szemponttól, mely minden háborút jogtalan öldöklésnek tart, a jelenlegi tényleges viszonyok közt is nehéz lenne e háború jogosultsága mellett karkodkoni.

Igaz, hogy a törökországi keresztények sorsa, kivált a mult időkben nem volt irigylésre méltó, s még napjainkban is dacára minden alkotmányos kísérleteknek, s a török kormány minden biztatásainak, — a keresztények egyenjogusítását lassanként keresztülvinni, — sok kívántatik ahoz, hogy a törökországi keresztény lakoságnak, a vallása hátrányára szolgáljon. Ez azonban oly körülmény, mely Európá minden országában, vagy a vallás, vagy a nemzetiségre nézve előfordul. A dolog természetében fekszik, hogy a kik a vallási, vagy a nemzetiségi kötelék által összetartoznak, és egymáshoz vonzódnak, mindazon előnyöket és kiváltságokat, melyek a hatalommal együtt járnak, egymás közt igyekeztek megosztani, de ha nem is, a másik fél által e tendencia tulajdonított nekik. Hivatkozunk e tekintetben saját országunkban, a csak lassanként elmosódó intézményeire az uralkodó vallásnak, a nemzetiségi mozgalmakra, melyek közben, dacára, hogy pénz és véradó, igazságszolgáltatás, tehát a legvalóságos érdekeinket érintő intézkedések tekintetében a törvények nemzetiségi különbséget nem ismernek — mégis ugyanazon vádakkal, szenrehányásokkal illetettünk, mint török szomszédaink. — Hivatkozunk-e Oroszországban a katolikusokra, lengyelekre, cserkeszekre, tatárookra. Németországban a katolikusok és lengyelekre, Angolországban a katolikusok és irekre? — E hivatolt esetekben

természetes, nem akarunk a felmért vádakat vagy panaszok alaposságának megvizsgálására, vagy a török viszonyokkal összehasonlítására kiterjeszkedni, csak azt akartuk jelezni, hogy analog viszonyok másutt is fordulnak elő, és vajlon jut-e eszébe egy politikusnak, vagy jogásznak is a jelenleg érvényben álló nemzetközi jog- és szerződések ellenére azt vitatni, hogy idegen államnak, joga van más állam belgyeibe, zavarába fegyveresen beavatkozni. Boldog isten! hova vezetne ez? egész Európa vérben állana s a mészárlásnak, öldöklésnek addig vége nem lenne, míg az apocalipticus „egy akol és egy pásztor“ az emberiség nagyobb részének kirtásával be nem következnék.

És vajlon mit szólnának Európa kormányai, ha Oroszország velök szemben azon eljárásra venne magának bátoriságot, melyet most Törökország ellenében merészel? nem hangosan tiltakoznának-e eljárása ellen? nem neveznék-e azt jogtalanoknak? — s mint ilyen nem egyeznének-e fegyverrel a kézzel meggátolni? — vagy csak egyedül Törökország képez e tekintetben kivételt? — Hiszen az 1856-ik évi párisi békeszerződés alkalmával Törökország is elismerte magára nézve a nemzetközi jog kötelező erejét, s az ebből folyó szabályok értelmében alávetette magát a signatarius hatalmak által épen e nemzetközi szerződésből kifolyólag intézkedéseknek, és most a midőn épen e szerződés ellenére Törökország integrálása a legflagransabb módon megsejtetett épen az aláíró hatalmak egyike által, mely e szerződés nagyobb gúnyjára, Európa mandatóriusának nevezi magát, — nem akad széles Európában hatalom, mely vetőját e szerződésnek ellenemlé. — Vagy ama szerződésnek addig volt érvénye, míg Törökország ellen lehetett alkalmazni? és most a midőn kötelezettség teljesítést hárt a signatarius hatalmak nyakába, elvesztette érvényességét? Nem! a nemzetközi szerződés és így a párisi szerződés is érvényben áll mindaddig, míg annak szabályait az abban résztvett hatalmak kölcsönös beleegyezés útján meg nem változtatják, vagy el nem törlik, s habár e szabályok megtartása felet nem örökösök is executiv hatalommal egy nemzetközi araopag — mint ezt a jelenben sajnos tapasztaljuk, — de van egy megvesztetgethellen bíró, a közvélemény erejében és a történelem ítéletében, mely Oroszország eljárására kérlelhetlenül rányomta és rá fogja nyomni a jogtalan bélyegét.

(D—a)

Országgyűlés.

A képviselőház ülése május 5-én.

A képviselőház szombati gyűlését jobbra interpellációi vita vette volt igénybe. Először is Trefort Agoston nyugtató meg Csáth Zsigmond lekiismeretét, ki tudvaleoleg két interpellációt is intézett hozzá, egyet a csongrád-megyei mértékeltülteitől hivataloktól, és egyet a tanítóképezdeknek Csongrádból Fél egyháziára való áthelyezését illetőleg. A miniszter röviden, de kellő szabotossággal felelt az ügyeknek. — s a választók tudomásul vették. — Simonyi Ernő egy interpellációjára azon nyugtató kijelentést tette a miniszter, hogy a „Népszázló“ című lap előzetesinek, — ha a lap rendetlenül járand is — a postaszaték nem fogják mondani, hogy ne fizeszenek rá elő, s azon egy tisztelt, ki a lap rendetlen megjelenése folytán azon ajánlatot tevő, komolyan megdorgáltatt. — Kiváló érdekesség volt P e r c z e l Béla igazságügyminiszter válasza Polit azon interpellációjára, hogy a Miletics-ügy mért nem vezetett már be? Ugy lát-zik P o l y t Mihály képviselő ur erővel nemzeti martírá akarja a hős Miletics emelni, s ép innérene lenne, hogy ha egy füst alatt emek ügyét országossá emelje, s magát azután mint a szerb nemzet egy-egy keblőben nem becsúlit s félreértett geniejének egyedül protoktoraképen tüntethesse föl. — És mi módon teszi ezt? Teszi azon megbotrándozott granusitgatással és rágalmazással, a bírói kar, s a hazai igazságszolgáltatásunk ellenében, mely annak nem csak megsérti méltóságát, de lealacsonyítja is törökszik tekintélyét, és ennek méltó jutalma nem lehet a nemzet részéről más, mint számalom a szerencsétlen epigon gyermekek irraczkoskodása fölött, s megvéte a z o k n é l k ü l g y ü l t e l g e t t o r e .

Perczel miniszter elmondta, hogy így ügyben a vizsgálat nem tarthat rövid ideig, mert az ügy fonalai az egész alvidéket behalózzák, sőt általulnak azok idegen ország területére is. Az elkövetett cselekmény sokkal nagyobb jelen-

tőséggel bír, sem hogy azt könnyen lehetne venni, s az így kiderítése céljából, nem kell azt figyelembe venni, ha pár hóval tovább tart is annak vizsgálása. — Polyt ur a válaszal nem elégedett meg, söt hetenkedési s eseten feltevéseivel a híz ingerültséget költötte fel, midőn különösen azt hangsúlyozta, hogy a monarchia többsége nem ért egyet a képviselő azon rokonszenvével, melyet a török nép iránt táplál, s nem osztja az oroszok elemi gyűlöletét sem! — Nem akarunk itt részletezésébe bocsátkozni azon tagadhatatlan tények, hogy az így beszéd mennyire sérti hazánk méltóságát és parlamentünk tekintélyét, — s csak azon sajnálkozásunknak kell kifejezést adnunk, hogy akadt parlamentünkben a szélsőbal pateritrozott honszerető tagjai között nehány egyén, kik túntetőleg a képviselőház örüsi székével — ne vették tudomásul Perczel választát. — ha nem Polit Mihály ur mellett szavaltak, ha bár hallgatagok is. — E némaság sokat beszél azért e jó urak felől.

A háború.

Az ázsiai harcztér kezdi eseményesebbé válni naponként, — azonban sajnos, hogy a török hadserege nézve egyáltalában nem kedvezőek, — s szinte megfoghatatlan azon hánvos felzáró, taktikai beosztás és hibás vezérlés, melyet részéről tapasztalhatni, midőn még a kínálózó előnyöket sem használják kellően fel. Az orosz hadtest aztán nyomulhat előre, s Kars várának ostroma bizony ídőstova megkezdődhetik. A török derékhad Kars és Erzerum közé vonulva várja a támadást. Az orosz centrum északi hadoszlopa és a jobbszárny nem halad előre. Az utóbbit Datum tartja sakkban, míg az előbbi Adragánál akad meg.

A harci híreket röviden a következőkben adjuk: Gr-diska mellett a felkelők és a törökök közt utkövet volt; mindkét fél teletmes veszteséget szenvedett s a törökök meghátráltak. — Odessa és Ocsakoff bombázását minden pillanatban várják.

Egy török monitor Reni nyíl a város 3 órán át bombázta s oda hatvan bombá csapott be. Reni, Braia és Oltenicza városok lakói elmenekültek.

Karsnak e hó 3-án némi csatározások folytak, melyek a vár bekerítését eredményezték. Az erőd bombázása 5-én vette kezdetét. A törökök az erősekkel, s Erzerum felé menekültek.

Visszaemlékezés török vendégeinkre.

Telát csakugyan eltávoznak a kedves vendégek, eltávoztak ok, a nemzet vendégei! kísérje őket a nemzet áldása utakon, őket, kik előjének hozták, hogy a török és magyar nemzet közt lé rejtött frigytekét átlámpélyesen megpecsételjük! Most már mintegy álmokkének tűnik fel megjelenésük, csak az emlékezet szárnyain repítve gondolhatunk rájuk.

Visszagondolva a lefolyt sötét századokra a mikor a magyar és török nép egymás elleni háborukat folytatott, mikor e két nemzet a hősies vitézségben egymást kölcsönösen felülmúló látszott, mikor Kisfaludykánt:

Nagygyál lett Szólimán, gögény Buda ormai nyögtek,
S kénye vadon dultán angyi viszályra jutának;

mikor nemzetünknek, a szabadság és polgárosodás eszméinek kivívásáért, patakokban öntve vért, végre sikerült az orzomok hatalmát megtörni, visszatérőse mindereketek emlétkünkbe, mekkora változás, átalakulás a multak és a jelen közt! Mily sok idő keltelt hoz, hogy e két nemzet köcsönös érdekeit felismerje, s egymást testvéreiknek fogadja!

No de hála korunk fölvilágosodásának végre ez is megtörtént! Török testvéreink itt létök alkalmával láthaták, tapasztalhatták, hogy a nemzet, számúzóttéinek a megpróbáltatás nevé napjainban a törökök által valóban oly testvéri módon lett fogadtatás el nem fejejtette, s a leajlot multak után ezzel nyujtott békejobbot igazán elfogadta.

Valóban lélekmény látvány volt volt nézni, hogy a magyar főváros, s vele együtt az egész ország és nemzet mennyire magasztán állottak hivatalosunk. Török vendégeinket illetőleg elkezdte az utvnalokon az ország minden részében villanyfolyamként hirtelen szétáradt népnyelvességeken, az impozans bevonalás a fővárosba, a tisztelőkre rendezett táncz-, színházi, iró estélyek, az ifjúsági, polgársági, képviselői banquettek, küldöttségi tisztelegések, a főváros nevezetességeinek bemutatása, fákiaszmenet, üdvözölő szónoklatok, busz tisztelegések stb. mind megannyi fényes epizódjai voltak it tenni látogatásunknak. Hisszük, hogy ezen látogatás epizódjai török testvéreink emlékébe is örökké bevése fognak maradni, s mindenkörönemmel fognak a hármas bére között és négy folyam partján lakó magyar testvéreikre s ezzel együtt a magyar barátság és vendégszeretete visszaemlékezni; örökké emlékekben marad, hogy a török-magyar szövetség létrehozásának ok is tényezői voltak, mely szövetségét semmi hatalom s párisi szerződés módjára még a muszka sem fog széttephetni.

Úd a távolban még egy szent török testvéreinknek! Magyar hazá nemzeti ajándéképpen övéinknek! Magyar népek iránti szeretettel, becsüléssel s az iránti ígéréttel, hogy a tetteik mezején igaz ügyök védelmében e nemzet fiainak karjaira mindig bizton számíthatnak!

6 tárgyában az országgyűlési kérvény elintézéséről. — Egyetlen a közegészségügyi kiadványa felterjesztéséről terumhoz. 5. Intézkedés, a r egylet meghívása tárgyátványok.

s-fufás keletkezett tegnap an a piacon a kis-templom gy nem eléggé gyakorlott ovak elragadása okozott. A kisujtca elején a fordulás megbokrosodott s a kocsista, úgy hogy a bent ülő két belőle, de oly szerencsén, szenvedett némi sérülést, egyik lába annyira meg nem tudott. — A tanulrnt csak gyakorlott kocsis ezébe, mert ilyen esetek mindég mulik el ily kevés

mi posta.

ekete tenger összes ki. lá vetettek nyilván. bürzén az osztrák meleti kérdésben adott kedvezőbb hatást gyakorlati kormány a román ügy. Konstantinápolyban felváltotta.

szó: Szabó Antal.

m udvar.)

ben

elt

bevalók,

s gyű-

ékukat,

Anker

ára. —

ellátva,

mint:

s gyer-

teleke-

megező

minden

rélinek.

Főnyeremény 350,000 ezüst márká.

ncse

és.

g állam által rende-

sorsjatekban való

int 7 millió 470,000

ehet nyerni.

rsorsjáték, mely 35

magában, a követ-

an elváltva, 1 nyere-

1 nver. 125 000 m.

00, 50,000, 40,000.

remény 30,000, 25

25 nyere. 15 ezer m.

or 8 ezer, 6 ezer m.

1,206-ot 2500, 2400

1500, 1200 és 1000

és 250 m., 25,061-er

120 m., 14,839 szer

20 márká. E nyere-

sorozva, néhány ró-

ki.

változatosan meg van

rsjegy 3 frt 40 kr.

1 frt 70 kr.

csak 85 kr.

gek az állam által

ze nem tévesztenek

kel, az összegnek

án bármely messze

letnek.

megkülönböztetés

hite-

szítás után azonnal

zatát.

tesét és elküldését

ru titoktartás mel-

átváltányról is eszük

ndeléseket a kizáró-

szóbb

15-ik éig

esen megküldeni.

ckscher senior,

üllet Pamburgban.

en. 1877.

Debreczen sz. k. város közigazgatási bizottságának ülése.

1877 május 5.
Elnök: Simonffy Imre polgármester...
A telt előterjesztés egész terjedelmében tudomásul vétetett...

bucsnátrát, melyben tudatja Budapestre...
A telt előterjesztés egész terjedelmében tudomásul vétetett...

tározattá lett vélemény ellenében az adófelügyelő...
A telt előterjesztés egész terjedelmében tudomásul vétetett...

ler Eugénia kisasszonyt dr. Ganzler Lajos gyakorló-orvos...
A telt előterjesztés egész terjedelmében tudomásul vétetett...

vigalmára — mely mint említettük — a jövő...
A telt előterjesztés egész terjedelmében tudomásul vétetett...

Első helyben háza...
Előfizethető Debreczen...
Telegdi K. könyvkereskedő

Egy kis

Ha Orosz oka, sem joga kezik, hogy radhat.
Azon ürü rut megkezdte rökországi ke keit védi...

H I R D E T E S E K.

Etrich Testvérek Braunauból Csehország.
Tisztelettel van szerencsénk tudatni, hogy itt helyben a „Tisza“ biztosító bank épület bolti-helyiségeinek egyikében, Huszár Károly ur mellett, összes saját gyártmányainkból raktárt rendeztünk be.

Alt esti sérvben szenvedők
meglehető ható gyógyszerre találnak
Starzenegger Gottlieb
(lakik Henariban Svájc)
ártalmatlan
Sérv-kenőcsében.

ÉRTESÍTÉS.
Van szerencsénk t. c. vevőinket értesíteni, hogy Raditz Simon ur megváltván üzletünkötől, — nevezett ur nincs többé jogosítva arra, hogy nevünkben pénzbehajtásokat eszközöljön.

Virágárusítás.
Jelentem, miszerint a Berger-féle postakerti telepen ez idén a virágárusítást igen nagy választékkal, számtalan Laptulajdonos Molnár György.

Szerencse hirdetés.
Meghívás a Hamburg állam által rendezett és biztosított nagy sorsjátékban való részvételre.
E sorsjátékban több mint 7 millió 470,000 ezüst márkát lehet nyerni.

II. árverési hirdetmény.
A debreczeni kir. törvényszék részéről közhírré tételük, miszerint Szekeres Lászlónak Szoboszlai István mint kiskoru Szoboszlai György gyámja elleni végrehajtási ügyében lefoglalt, a debreczeni 501 sz. tkjében jegyzett 700 fortra becsült czegeled utcazi 2882 számú ház s telek az 1877. évi május hó 14-ik napján d. u. 3 órakor mint második határidőben, — a tvszék árverési termében végrehajtott Mészáros László által megartatandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladni fog, u. m.:

BIKSZÁD
Szatmármegyének északkeleti részén, Szatmár városától 6. Téesó vasutállomástól 2 1/2 órányira százados tölgyerdőtől koszorúzott hegyes által képezett völgykötvetenben a tenger felszíne fölött 1200 láb magasságban fekvő fűrdőhely
Május 13-én nyitják meg ünnepélyesen!
Ismertve azon kényelmesen helyzetelt, mely a „kényszerült“ társasághoz követhetőben lármáik a gyógyvendégre, intézkedés történt az igazgatóság részéről, hogy ki-ki „orvosi rendélyen“ s jutányos ár mellett élkezhessek.

Lóárverés.
A b. gyulai exaudí vásár alkalmával fojyó évi május 12-én reggel 9 órakor.
gróf Wenckheim Károly ur
gerlai uradalmi méneseiből
14 drb kocsi és háta 16,
6 drb fiatal tele- és félvér ménlő,
5 drb tele- és félvér vemhes tenyésztés kanca, és 9 darab 3, 2, és 1 éves tele- és félvér méneseiből 16 a b. gyulai uradalmi várkastélyban a legjobbat igénylők — közárverésen el fog adatni.

II. árverési hirdetmény.
A debreczeni kir. törvényszék részéről közhírré tételük, miszerint Weisz Mózesnek Dézsi János és Nagy Julianna végrehajtási ügyében lefoglalt, a debreczeni 2038 sz. tkjében jegyzett 4000 fortra becsült reny mes orvosi czegeled utcazi 1907 számú ház, s 5 hold erdődeli föld, továbbá a régi telyi 403 sz. tkjében jegyzett 1000 fortra becsült 5 hold erdődeli föld az 1877. évi május hó 19-ik napján d. u. 3 órakor, mint második határidőben, — a tvszék árverési termében végrehajtott nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladni fog, u. m.:

A „Debreczen“

Ök is elít és én egyedül most már kéts agyamban ker azért jöttem, h a másé leend nagybátám m zalmassa. Ja azt mutatja h kurta felvilágó chent, hogy so eket gondolt srobában felejt hogy ott vagy